

Şaşırdım

– Alaca · 27 Temmuz 2025

Şaşı(r)ma)dım!

Gözlerimi açarken, fitne dolu bir çağa,
Geçmişini hor gören, dünsüzlere şaşırdım!
Gösterişte zirvede, biner özel uçağa,
Kendini ünlü sanan, ünsüzlere şaşırdım!

Konuşunca kahraman, vatan, millet, Sakarya,
Klavyenin başında, atar, tutar, sıkar ya,
Eline fırsat geçse, yılan gibi sokar ya;
Ne idüğü belirsiz, kansızlara şaşırdım!

Ezan okunduğunda, hemen camiye koşar,
Din soslu siyasette, konuşturmayın coşar,
Dünya makamı için, ahiretini boşar;
İki yüzlü münafık, dinsizlere şaşırdım!

Uluyunca kurt sandım, taklit yapan çakalmış,
Ağır taş zannetmiştim, meğer mucur, çakılmış,

Bu ne sivri zekaymış, bu ne sağlam akılmış!
Peřinden koşturduğu, yönsüzlere şaşırdım!

Nefesi kokar iken, çobanını aklayan,
Dolduruřa gelmede, bir ıslığı bekleyen,
Sürü sürü çoğalıp, etrafını b*klayan;
Kulakları küpesiz, yünsüzlere şaşırdım!

Saygı, edep, kalmamış, dilinde medeniyet,
Cinsiyeti bellisiz, tohum bozuk zürriyet,
Çıplaklığın adına, diyorlar ki hürriyet;
Hayvandan farksız olan, donsuzlara şaşırdım!

Her yanı alev sarmış, istifini bozmuyor,
Feryat, fığanı duymaz, hiç bir acı üzmüyor,
Felaketler katlanır, sebebini sezmiyor;
Vurdumduymaz, duygusuz, densizlere şaşırdım!

Yalan, talan, vurgunda, ilk sıradan inmeyen,
Süslü avizeleri, sabaha dek sönmeyen,
Söylemek isterdim ki, u dönüşü dönmeyen;
Sözünde hiç durmayan, dansözlere şaşır(ma)dım!

27.07.2025

Muhittin Alaca